

လရောင်ကျူးရင့်

မင်းစဉ်းစားကြည့်

အခန်း (၁)

ငွေမှ င်ရောင် မှောင်လက်နေသည့် 2.5 g mark II ကားလေးသည် မြဝတီခရီးစဉ်အတိုင်း တက်ကြွစွာ တရိပ်ရိပ် ပြေးနေ၏။

ကားထဲမှာ တော့ မောင်းသူကလည်း မိန်းကလေးဖြစ်ကာ အဖော်အဖြစ် လိုက်ပါလာသူကလည်း မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်အရွယ် ကလေးငယ် လေးတစ်ယောက်နှင့် ...၊

"ဘာတွေ ဒီလောက် အရေးကြီးနေလို့ လဲ ပိုက်ရယ် ... ကိုညီက နင့်ကို အရမ်းချစ်တာပါ ... နင်ကသာ ပြန်လာခဲ့ပါဆိုရင် သူတန်းပြန်လာမှာ ပဲ ...၊ ဒီခရီးကြီးကို ကိုယ်တိုင် လိုက်လာစရာ မလိုပါဘူးဟာ ... နင့်အတွက် အန္တရာယ်များ လို့ ပြောတာ ..."

"ငါ့အမေ မွေးလာတည်းက ကားနဲ့ ဖက်မွေးလာတာပါ ယွန်းရယ် ... မန္တလေး ပြင်ဦးလွင် ဆိုရင် တစ်နေ့ နှစ်ခေါက်လောက် မကြာမကြာ သွားနေခဲ့တာ ..."

"ဒါပေမဲ့ တောင်တက်လမ်းချင်း တူတာမှ မဟုတ်တာ... ငါကလည်း ခရီးဆုံးတဲ့ အထိ လိုက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ... ဒါနဲ့ ပြောပါဦး ...၊ ကိုညီက ဒေါသထွက်ခဲ့တဲ့ သူပါ ... ဘာတွေဖြစ်ကုန် ကြတာလဲ ..."

ကားက တရိပ်ရိပ် ပြေးနေသလောက် ပိုက်ရဲ့ စိတ်တွေကလည်း ရှေ့ကို မိုင်များ စွာ ပြေးနေတာပါ ...၊

သူမရဲ့ အချိန်တိုင်းဟာ မောင်ပဲ ဖြစ်နေကာ ... ဒီတစ်ခါ မောင်ဘယ်
လောက်ထိ စိတ်ဆိုး သွားခဲ့သလဲဆိုတာ သူမသာ အသိဆုံး ...။

"ပြောလေဟာ ... နင် ဘာတွေလုပ်မိလို့ လဲ ...၊ တော်ရုံဆို သူ ခွင့်လွှတ်
မှာ ပါ ..."

"ခွင့်လွှတ်ခဲ့တာတွေ များ တော့လည်း မလွှတ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့ဟာ
... အနာပေါ် အနာထပ်လာရင် ပိုနာတတ်ကြတာပဲ ...၊ ငါ့ကိုက
လွန်ခဲ့ပါတယ် ... နင် ငါ့အကြောင်း သိသားနဲ့ ယွန်းရယ် ... တစ်ခုခုဆိုရ
င် အစိုးရိမ်ပိုတတ်တာ ... မောင့်ကို သဝန်တိုစိတ်တွေပဲ ရှိခဲ့တာ ..."

"ဟင်း ..."

ယွန်း သက်ပြင်းလေး ချသည် ။

ကျောင်းမှာ တည်းက တတွဲတွဲ နေလာခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေမို့ ညီ
နဲ့ ပိုက်တို့ ရဲ့ ချစ်ခရီးလမ်းအကြောင်း သူမ သိပြီးသားပါ ...။

စပြီး ဆုံစည်းကြတည်းကိုက ပိုက်ရဲ့ ဘက်က
တစ်ဖက်သတ်ချစ်ခြင်းနဲ့ စခဲ့တာ ဖြစ်၏။

အသက်တူ ဂုဏ်ရည်တူပေမယ့် ပိုက်က ဘာအလုပ်မှ မလုပ်သေးဘဲ
မိဘဆီမှာ လက်ဝါးဖြန့်လိုက် ... ရှေ့ပင်းနံထွက်လိုက်နှင့် သူငယ်ချင်း
တွေကို လက်တွဲမဖြုတ်ချင်ခဲ့တဲ့ သူ ...။

ညီကတော့ ကျောင်းတက်နေတုန်းကလည်း ပိုက်ကို သိပ်ဂရုမစိုက်
... သင်တန်းတွေ တက်ကြတဲ့ အထိလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးရုံထက် မပိုခဲ့ဘဲ
လူကြီးချင်းသဘောတူလို့ လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်တာကိုတောင် ငြင်းခဲ့
သေးသည် တဲ့ ...။

ဒါတွေကို ပိုက်ကတော့ တော်တော်လေး အမှတ်တရရှိခဲ့တာ ဖြစ်၏။

"သူ ငါ့ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်နေတယ်ဆိုတာ ချစ်လို့ မဟုတ်ဘူး ယွန်း ... မချစ်လို့ ခွင့်လွှတ်နိုင်တာ ...၊ အခု ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆိုတာကလည်း ချစ်လို့ပဲ ..."

ပိုက် စကားပြန်စတော့ ယွန်းက လှည့်ကြည့်၏။

"ခုချိန်ထိကို နင် သူ့ကို အကောင်းမမြင်နိုင်သေးဘဲနဲ့ ဟိုကိုလိုက်သွားပြီး ဘာလဲ ... ရန်ဆက်ဖြစ်ကြမှာ လား ..."

"ပိုက်ပိုက် ... သား ရေသောက်ချင်တယ် ..."

"ဟင် ... အေး ... အေး ..."

စကားဆက်မပြောဖြစ်တော့ဘဲ ပိုက်က ရေဘူးထုတ်ဖို့ ကားရပ်ပေး သည် ။

ယွန်းက ကိုယ်တိုင် ရေဘူးဖွင့်၍ နောက်ခန်းက ကလေးကို သွားတိုက်ရင်း ...

"သားလေးက အိပ်ပါလား သားရဲ့ ... နောက်မှာ အကျယ်ကြီးပဲ ဥစ္စာ ...၊ ဘာလဲ ... အဲကွန်းလေ မရောက်ဘူးလား ..."

"မဟုတ်ဘူး ... သား မအိပ်ချင်လို့ ..."

"နေပါစေ ယွန်းရယ် ... သူ အိပ်ချင်မှ အိပ်ပါစေ ...၊ ထူထူထောင်ထောင်လေး မြင်နေရတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့ ... မဟုတ်ရင် ကလေးပင်ပန်းပြီလားဆိုပြီး ငါ စိတ်ပူနေရမှာ ..."

"မပင်ပန်းဘဲတော့ နေမလားဟယ် ... ခုမှ ခရီးက အစပဲ ရှိသေးတာ ..."

ကလေးက ညှိဘက်က ညှိမဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ရဲ့ ကလေး ဖြစ်သ

ည် ။

မိခင်က ဆုံးသွားကာ အဖေဖြစ်သူက နိုင်ငံခြားမှာ စီးပွားရှာနေသဖြင့် ပိုက်တို့ ခေါ်မွေးစား ထားတာ ခြောက်လလောက်ရှိပြီ ဖြစ်သည် ။

ထိုပြဿနာကလည်း ပိုက် ကလေးမယူချင်သေးတာကြောင့် စခဲ့တာ ဖြစ်၏။

ကားမောင်းနေရင်း ကိုယ့်ရဲ့ အတိတ်ကို ပြန်တွေးမိသည် ။

"နင်လည်း စိတ်ညစ်နေတဲ့ သူဆိုတော့ အနားယူပါဦးလား ပိုက်ရယ် ... ငါ တစ်လှည့် မောင်းမယ်လေ ..."

"နေပါစေဟာ ... အိပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိပါဘူး ... ငါတို့ အကြောင်းက တွေးလိုက်ရင် ရင်လေးစရာကြီး ... မောင်နဲ့ ငါ့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ရေရှည်မြဲပါ့မလား မသိဘူး ..."

"နင် မြဲချင်တယ်မို့လား ... ကိုယ့်ဘက်က လိုအပ်ချက် ဖြစ်နေတယ် ထင်ထားတာတွေကို ပြင်ပေါ့ ပိုက်ရယ် ... တကယ်က ကိုညီ ရှုပ်ပွေတာလည်း မဟုတ်ဘူး ... နင့်ကို မကြင်နာတာလည်း မရှိဘူး ...၊ လက်ထပ်ပြီးကြတော့လည်း နွေးနွေးထွေးထွေးပဲ ... မဟုတ်ဘူး လား ..."

မပွေရှုပ်တာ ... ဥပေက္ခာမထားတာတွေက တကယ့် ကျေနပ်စရာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ယွန်းကတော့ သိမှာ မဟုတ်ပါ ...။

မိန်းကလေး ယောက်ျားလေး ဘယ်သူ့အပေါ်ဖြစ်ဖြစ်
အလိုက်သိလွန်းတာ ... ကူညီချင်တာတွေ ...၊

တခြားနေရာမှာ သည်းခံတတ်ခဲ့ပြီး သူ့အလုပ်ပေါ် ပုတ်ခတ်ပြောမိတိုင်း တုံ့ပြန် ပေါက်ကွဲခဲ့တာတွေ ... အဲဒါတွေကို ဘယ်လို ပြောမလဲ ...၊

ပြီးတော့ သူ နေနိုင်ရက်တာတွေက ဘာမှ မဟုတ်ခဲ့တဲ့ အတိုင်း က
လေးယူရအောင်လို့ ပူဆာ၏။

"မောင့်ကိုမှ ပိုက် စိတ်မချသေးတာ ... ကလေး ဘယ်လိုလုပ်ယူရမ
လဲ" ဆိုတော့ အနာပေါ် တုတ်ကျသွားသလား မသိ ...၊

အတိတ်က အကြောင်းအရာတွေကို တွေးနေရင်း ကားသည် ဘားအံ
မြို့တွင်းကို ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့သည် ။

ပိုက်က တွေးလို့ ကောင်းနေတုန်း ...၊

အခန်း (၂)

ဘောလုံး အားကစားအသင်းမှာ တိုက်စစ်မှူး ...၊

သူ့နာမည်က စာဆိုညီ ဖြစ်ကာ ဂျေညီလို့ လည်း လူသိများ လေသည်

။

အကြောင်းရင်းက ကျောင်းမှာ ဖျော်ဖြေရေးပွဲတွေ ကျင်းပတိုင်း သူ
က ဒီဂျေ ဝင်လုပ်လိုက် ... သီချင်းဆိုလိုက် ...၊

နေရာတကာမှာ ထူးချွန်နေတာ မဟုတ်ပေမယ့် ဘယ်သူနဲ့ မှ ရော
နှောမသွားအောင် ချောမောပြေပြစ်သည့် သူ့စတိုင်လ်ကြောင့် သူ့ကိုလို
က်သမ္မူ ခေါင်းစဉ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤသို့ ထင်ရှားနေတဲ့ သူ့ကို ပိုက်က တမ်းတမ်းစွဲခဲ့၏။

ဘောလုံးပွဲဆို သူပါတိုင်း ပိုက် မရောက်ခဲ့ဘူးဆိုတာ မရှိ ...၊

သူ ဒီဂျေလုပ်ပြီဆို လက်မှတ်အမျိုးမျိုး ဖန်တီးပြီး သီချင်းဆိုပေးဖို့
တောင်းဆိုခဲ့တာ သူမ ...၊

"ဟေး ..."

ချွေးစို့နေသည့် မျက်နှာနှင့် ညီက လှည့်ကြည့်၏။

"မောသွားပြီလား ... ရော့ ..."

"မမောပါဘူး ... အချို့ရည်တွေလည်း မကြိုက်ဘူး ..."

ကမ်းပေးနေသည့် အအေးဘူးက တစ်ဖက်က ကမ်းလင့် လက်ခံမယ့်သူ မရှိတော့ ပိုက် လက်ထဲမှာ ပဲ ငုတ်တုတ်မေ့၏။

"ညီက မာနကြီးတာလား ..."

"မဟုတ်ဘူး လေ ...တို့ တကယ် အချို့ရည် မကြိုက်ဘူး ..."

"မောလို့ အအေးသောက်လိုက်ရင် အမောပြေတာပဲ ..."

"ရေပဲကြိုက်တာ ..."

သူက ပူနွေးနေပြီဖြစ်သည့် ရေသန့်ဘူးကို ပြပြီး ပိုက် ရှေ့မှာ ပဲ ဖွင့်သောက်သည် ။

"ကိုညီရေ ... ညနေ ဆက်ဆက်လာရမယ်နော် ..."

"လာမယ် ထား ..."

"အိုခေ ...အိုခေ ..."

ပိုက်ကို ရှေ့မှာ ထားပြီး တခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ ကျတော့ သူက ရင်းနှီး ရယ်မောလို့ ...၊

"အမလေး ... နင် ဒါပဲ သိသလား ပိုက်ရယ် ... စာဆိုညီ ဆိုတာ ဒီတစ်ညပဲ ရှိတယ် ...၊ မိန်းကလေးတွေမှ သူ့ဘေးမှာ ဝိုင်းနေတာပဲ ..."

"ဒါပေမဲ့ သူက မရှုပ်ပါဘူး ..."

"ဘယ်သူက ရှုပ်တယ် ပြောနေလို့ လဲ ...၊ ချစ်သူထားတယ်ဆိုတာ သက်ဆိုင်သူ ပေါ်သွားတာမျိုးတဲ့ ... သူက သူ့ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က လွှမ်းမိုးသွားမှာ မခံနိုင်ဘူးတဲ့ ...၊ သက်ဆိုင်သူ မထားတော့ အဲဒီ သက်ဆိုင်သူက သူဖြစ်မလား ... ငါဖြစ်မလားနဲ့ အများကြီးက မျှော်လင့်ပြီး

အကုန်လုံး တန်းစီတိုးနေကြတာပေါ့ ..."

"ဟုတ်ပဲ ... အဲဒါတွေကို သာယာနေတာ ..."

ပိုက်ရဲ့ ဘေးမှာ ခင်ယွန်းယွန်းနဲ့ မေယုဝတီဆိုသော ရာဇဝင်ဆန်ဆန် နာမည်များ ပိုင်ရှင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရှိလေသည်။

သူမတို့ ကတော့ ပိုက် ဘာလုပ်လုပ် သိကြသည်။ သူမ ဘယ်သွားသွား တကောက်ကောက် ပါကြ၏။

ထို့ကြောင့် အမြင်မတော်ဘူးဆိုရင်လည်း အားနာရမှန်း မသိ ...။

"နင် လိုက်ကြိုက်နေတာ အရမ်းသိသာနေတာကိုး ... ဟိုက မာန်တက်နေတာပေါ့ ..."

"ကိုယ်က ကြိုက်ပါတယ်ဆိုမှ ကြိုက်နေတာကို ကြိုက်မှန်း သိအောင် ပြရတာ ဘယ်သူကြိုက်ကြိုက် မကြိုက်ကြိုက် ..."

"အမလေး ... ကြိုက်ချင်းကို ထပ်နေတာပဲ ...၊ ဒါမျိုးကျ သွက်ပဲ့"

"ငါက တကယ်ကြိုက်တာ ..."

"မုန့်ပေးကြိုက်ဖို့ များ ကြိုးစားဦးမလို့ လား ..."

"လောလောဆယ် အအေးဘူး သွားပေးတာတော့ ဟိုက အားနာပါး နာလေးတောင် မယူလိုက်ဘူး ... သတိလည်း ထားဦး ..."

"အေးလေ ... နောက်ဆုံးနှစ်ပဲ ရောက်နေပြီ ..."

"သူက ဒီနှစ်မှ ကျောင်းပြောင်းလာတာလေ ... သိကြတာ သိပ်မှ မကြာသေးတာ ..."

"နင်နဲ့ လား ...၊ တင်မမထား တို့ ... မေရီချစ် တို့ ဆို သူနဲ့ အိမ်နီးချင်းလို့ ကြားတာပဲ ..."

"အေးလေ ... ဒါတောင်မှ သူတို့ ရည်းစား ဖြစ်ကြလို့ လား ..."

"ငါက အဲဒါကို ပေါ်လွင်အောင်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ...၊ နင့်ထက် ရင်းနှီးပြီးသား ချောချောလှလှတွေ သူ့နားမှာ ရှိပြီးသားလို့ ထောက်ပြတာ ...၊ စိတ်လျှော့လိုက်တော့ ..."

"ငါက မလှလို့ လား ..."

"တစ်ခါတလေကျတော့ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ မက်မောမှုက လှတာ မလှတာ အဓိကမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်သွားကြတာတွေ ရှိတယ် ..."

ပြောပြနေရင်း ဝတီက ပခုံးလေးတွန့် လက်ခါပြကာ ...

"သူတို့ ဘာကို ကြိုက်သွားကြလဲဆိုတာတောင် တွေးရခက်သွားတာတွေ ..."

"နင်က သိလှချေလား ..."

"သိတာပေါ့ ... ငါ့မှာ အစ်ကိုတွေမှ သုံးယောက်တောင် ...၊ သူတို့တွေလည်း ရုပ်ရည် သိပ်မဆိုးကြတော့ ချစ်သူ မရှားကြဘူးလေ ... တွဲခဲ့တာတော့ ချောချောလှလှလေးတွေပဲ ...၊ အိမ်ထောင်လည်း ပြုရော ဘာကြီးတွေမှန်းကို မသိဘူး ... ငါတို့ တစ်အိမ်လုံး ပါးစပ်အဟောင်းသား ပဲ ..."

"ဟဲ့ ... သုံးယောက်စလုံးလား ..."

"အငယ်ဆုံးအစ်ကိုကတော့ အိမ်ထောင်မှ မကျသေးတာ ... ရှေ့က နှစ်ယောက်ကတော့ နှစ်ယောက်စလုံး ဒီတိုင်းပဲ ...၊ ရပ်က ရွက်ကြမ်းရေကျို ... ကိုယ်လုံးလည်း သိပ်မလှဘဲနဲ့ ချစ်လိုက်ကြတာမှ သူတို့ ထားခဲ့တဲ့ ရည်းစားတွေနဲ့ တခြားစီ ..."

"အေးနော် ... ငါတို့ လည်း မလိုက်ဖက်တဲ့ စုံတွဲတွေ တစ်ခါတလေ မြင်ဖူးကြတာပဲ ...၊ ယောက်ျားက ချောပြီး အမျိုးသမီးတွေပဲ ရုပ်ဆိုးတာ များ တယ် ... ဒါပေမဲ့ သူတို့ ချင်းလည်း ကြင်နာနေကြတာပဲ ...၊ ချီးကျူး စရာလား ... မယုံနိုင်စရာလား ..."

"အဲဒါကို ဒီမိန်းမ သိစေချင်တာ ..."

သူမတို့ နှစ်ယောက် အတိုင်အဖောက် ညီနေကြသည့်အပြီးမှ ပိုက်အ တွက် ပြောတာတွေ ဖြစ်ကုန်သည်။ ။

"ပူမနေစမ်းပါနဲ့ ... သူ့ကို ငါပဲ ရမှာ ... ငါနဲ့ ဆိုရင် နေနဲ့ လ ရွှေ့နဲ့ မြ မို့လား ..."

ဖြေသံ မကြားခဲ့ပေ ...၊

ပိုက်က အပြုံးမပျက်ပါ။ ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့ မှ မတွဲဘူးဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားသည်။ ။

တည်ကြည်ချောမောသည့် သူ့မျက်နှာကို နေ့မြင်ညမြင် ရှိရရင်း အာရုံထဲက မဖျောက်နိုင် ...၊

ကျောင်းတွေပြီးသွားတော့ ဝတီက နယ်ကကျောင်းသူမို့ ပြန်သွားခဲ့၏။

ထိုအခါ ယွန်းနဲ့ ပိုက် နှစ်ယောက်ပဲ တတွဲတွဲ ပြန်ဖြစ်ခဲ့၏။

သူ တက်သည့် သင်တန်းကိုပဲ ပိုက်က လိုက်တက်သည်။ ။ သူ ကဲန်တင်းထိုင်တဲ့ အချိန်ကို တမင်စောင့်ပြီး မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိနေနိုင်အောင် ကြိုးစားသည်။ ။

ကြာလာတော့ မိန်းကလေးကို ယောက်ျားလေးက ပိုးပန်းတာမျိုး လူ

သိ တော်တော်များ လာခဲ့၏။

ပိုက် လှုပ်ရှားနေတာက ဘယ်သူနည်းလမ်း ...၊ ဘယ်သူ့အကြံပြုချက်နဲ့ မဟုတ်သလို တမင် ကြံစည်တာလည်း မဟုတ်ဘဲ စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်း ပွင့်လင်းလွတ်လပ်စွာ လုပ်နေတာ ဖြစ်သည် ။

အများ လူ အမြင်မှာ တော့ အလွန်သိသာ၍ ရိုးစင်းဟောင်းနွမ်းလွန်းသော နည်းလမ်း ဖြစ်သလို ညှို့ ဘက်က သိပြီး မနှစ်သက်တာကို သိသာစေသော အကြည့်တွေ ... အပြောတွေလည်း ရှိလာခဲ့၏။

"လိုက်မထိုင်နဲ့ တော့ ပိုက်ရယ် ... နင်ကလည်း သိတဲ့ လူတွေက ပြီးစိစိတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီ ..."

"ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ... လမ်းပေါ်မှာ လူတိုင်း သွားခွင့်ရှိတယ် ... ကဲနံတင်းမှာ လည်း ဘယ်သူ ထိုင်ထိုင် ရတာပဲ ...၊ သူနားမှာ ငါ ရှိနေတတ်တာနဲ့ ပဲ ဘာ အမြင်မတော်စရာ ရှိလို့ လဲ ... နင် မလိုက်ချင် နေပေါ့ ..."

"ဒီလိုလည်း မဟုတ်ဘူး လေဟာ ...၊ ကျောင်းတက်နေတုန်းကလို ငါတို့ အမြဲ အတူတူရှိနေ ကြတော့မှာ မှ မဟုတ်တာ ... သင်တန်းချိန်လေးပဲ တွေ့ဖြစ်ကြတာလေ ...၊ နင် ငါမပါဘဲ ဒီတိုင်း သွားလာနေမှာ တွေကို စိုးရိမ်လို့ ..."

"မစိုးရိမ်နဲ့ ... ငါ ဗေဒင်မေးပြီးပြီ ...၊ ငါ့ရဲ့ အိမ်ထောင်ဖက် အကျိုးပေးနဲ့ အင်္ဂါပဲတဲ့ ..."

"အံ့မယ် ... ဒီနေ့သား တစ်မျိုးတည်းလား ..."

"ဟုတ်တယ် ... တချို့ဆိုရင် နေ့တွေ သုံးမျိုးလောက်တော့ ရွေးစရာ ရှိတတ်တာနော် ... ငါ့ကျတော့ သူနဲ့ ပဲ ..."

"တော်ပါဟာ ... အင်္ဂါနေ့သား ဟုတ်လား မဟုတ်လားလည်း မသေ

ချာဘူး ... ဟုတ်တော့ရော တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ အင်္ဂါသားတွေမှ အများကြီးပဲ ..."

"များ ပေမယ့် ငါက ဒီအင်္ဂါသားကိုပဲ ကြိုက်တာ ... ကြည့်နေပါယွန်း ရယ် ... ငါ သူ့ကို ရကို ရမှာ ..."

"အေးပါ ... တော်ကြာ မိန်းမက ကားတင်ပြေးရတဲ့ ရာဇဝင် ဖြစ်သွားဦးမယ် ..."

စိတ်ထဲမှာ တော့ နည်းနည်း ခံစားသွားရပေမယ့် ပိုက် ဂရုမစိုက်ခဲ့ပါ ...။

သူနဲ့ နီးစပ်ဖို့ ယတြာတွေ လုပ် ... ဆုတွေ တောင်း ...။

"သူ ငါ့ကို နည်းနည်းတော့ ကြည့်လာတယ်မို့လား"

"ကြည့်မှာ ပေါ့ ... နင်က သူ့ရှေ့ကိုပဲ ရောက်ရောက်နေတာကိုး ..."

ယတြာသွားချေတိုင်း ဘုရားကို လိုက်ရ ... ဟိုထောင့် ဒီထောင့် ဘယ်အရပ်မျက်နှာမှာ ဘာစွန့် ဘာပစ် စသဖြင့် နေရာတိုင်းမှာ တတန်းတန်း ပါနေရတော့ ယွန်းက တစ်ခါတစ်ခါ ရွဲ့ပြောတတ်သည် ။

သူမတို့ နှစ်ယောက်ကို နေရာတကာမှာ မြင်နေရတော့ ညီ တကယ်ကို သတိထားမိနေပါပြီ ...။

"ငါတို့ ကိုပဲ ကြည့်နေတာ ညီ ...၊ ဟိုရှေ့စားပွဲက ညီနဲ့ သိတဲ့ ကောင်မလေး ..."

"မြင်သားပဲ ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ ..."

"ငါတို့ ကို စုံတွဲထင်နေလား မသိဘူး ... မောင်နှမမှန်း သိသွားအောင် မိတ်လေးဘာလေး ထဆက်ဖို့ စဉ်းစား ...၊ တော်ကြာ ငရဲတွေ ငအုံ

တွေ ကြီးနေလိမ့်မယ် ..."

"ကြီးပေစေ ... ငရဲထိ လိုက်သနားမနေနဲ့ ..."

"ဘာလဲ ... နင်က စိတ်မဝင်စားလို့ လား ...၊ ချာတိတ်မလေးက ချစ်စရာလေး ... နင့်ကို သဘောကျနေတာ သေချာတယ် ..."

"စားစရာရှိတာ စားစမ်းပါ မကေး ရာ ... ဒီမှာ သွားစရာရှိသေးတယ် ..."

"စားလို့ ပြီးပြီ ညီ ... ဒါပေမဲ့ မထနဲ့ ဦး ...၊ မေးစရာ ရှိသေးတယ် ..."

ကေးက စားပွဲပေါ်မှာ လက်ပိုက်လေး တင်လိုက်ပြီး မျက်နှာကို ရှေ့ပိုရောက်အောင် တိုးလိုက်၏။

"နင့်ကို သင်တန်းမှာ ငါလာခေါ်တုန်းက သတင်းကြားထားတာ ရှိတယ် ... အဲဒါ ဒီကောင်မလေးမို့လား ..."

"ဘာတွေ ကြားတာလဲ ..."

"အရမ်းချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က နင့်ကို ..."

"ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ... လျှောက်ပြောနေကြတာ ..."

"လျှောက်ပြောနေကြတာဆိုရင်လည်း အဲဒါ ကျောင်းသားတွေပဲ ဖြစ်မှာ ပေါ့ ... အခု ငါက နင်တို့ တီချယ် ပြောလို့ သိတာ ..."

"ဘာ ..."

"နင်တို့ ဆက်ရှင်မှာ သင်တဲ့ ပုလဲရောင် ဆိုတာ အဲဒါ တီချယ်လုပ်နေပေမယ့် အသက် သိပ်မကြီးသေးဘူး ..."

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ ..."

"ငါက သူ့ကို ယောက်မတော်ချင်လို့ စလိုက်တာ ..."

"မကေး ..."

"သူကလည်း ပြောလို့ ပါ ညီရယ် ... နင့်မှာ စုပုံချစ်နေကြတဲ့ အကြောင်းလေ ...၊ အဲဒီထဲမှာ ဒီချာတိတ်မလေးက ရှေ့ဆုံးကဆိုပဲ ... အင်း တော်တော် ချစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲ ..."

ပြောရင်း မျက်လုံးလေး ထောင့်ကပ် ကြည့်မိပြန်သည်။ ။

ဆံပင်တိုတို နားရွက်ကုတ်လေးနဲ့ ဖြူဖြူပြည့်ပြည့် မျက်နှာလေးက ချစ်စရာ ...၊

နောက်ဆံပင်တွေက ကုပ်ပေါ်မှာ ထိကပ်နေတာ ရှေ့ကျမှ နားအောက်လောက်ထိ ပစောက်ပုံ တက်သွားတာ ဖြစ်သည်။ ။

ထို့ပြင် ဟိုက်လိုက်ထဲဖောက်ထားသည့် ရွှေအိုဆံပင်လေးတွေက ဆီးရောင်လိုလို ရှားရင့်လိုလို တုန်တုန်နွဲ့နွဲ့လေးတွေ လှုပ်ယမ်းသွားတိုင်း ကာလာတွေ ပြေးနေသည်။ ။

မျက်နှာလေးမှာ တော့ ကာလာ သိပ်မတင်ထားပါ ...။

ပန်းရင့်ရောင် နှုတ်ခမ်းသားလေးမှ လွဲ၍ ပါးပြင် ညက်ညက်ဝင်းဝင်းလေးတွေက ဒီအတိုင်း နမ့်နေတာမျိုး ...၊

နက်ပြာရောင် ကမ်းပက်(ခံ)တီရှပ်သည် ပန်းကျယ်လေးဖြစ်ကာ ဟိုက်ထားသည့်နေရာမှာ ကြိုးသေးသေးလေးတွေ ခပ်ရှုပ်ရှုပ် ပြန်ချည်ထားတော့ မရိုင်းပေ ...။

ပလက်တီနမ်ကြိုးပါးလေး တစ်ကုံးနှင့် လည်တိုင်လေးက ပွေးနုနေ၏။

"ကြည့်တာနဲ့ အမျိုးကောင်းသမီးလေးမှန်း သိသာတယ် ...၊ ဒီမှာ ညီ ... ငါတို့ မိန်းမသား ချင်း နင်တို့ အကဲခတ်နိုင်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ငါတို့ ချင်း ကျွမ်းကျင်နေတာတွေ ရှိတယ် ...၊ ဥပမာ ဒီကောင်မလေးဆိုရင် ..."

"ကောင်မလေးလို့ ပြောရအောင် နင်က ဘယ်လောက်တောင် အသက်ကြီးနေလို့ လဲ ..."

"အံ့မာ ... စာဆိုညီ ... ငါ နင့်ထက် သုံးနှစ်ကျော် ကြီးတယ်နော် ... နင့်တီချယ် ပုလဲရောင်နဲ့ ရွယ်တူပဲ ...၊ ဟွန်း ... ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကလေးဘဝကတည်းက နင်တွေ ငါတွေ ပြောပြီး မိုက်ရိုင်းခွင့် ပေးထားတာကို သိပ်ကြီးချင်မနေနဲ့ ..."

ညီက ခပ်မဲ့မဲ့ပြီးရင်း အာလူးချောင်းကြော်ကို ပါးစပ်ထဲ ကောက်ထည့်သည် ။ ပြီးတော့ မျက်လုံးက သူမလေးဆီ ရောက်သွား၏။

ခုတော့ သူမ ဘာတွေ အလုပ်ရှုပ်ပြီး ရေးခြစ်နေသည် မသိ ...၊ စာအုပ်ပိစိကွေးလေးကို ပြန်ဖွင့်ကြည့်လိုက် ရေးနေလိုက် ...။

ပြီးတော့ ဖျတ်ခနဲ အမော့မှာ သူ ကြည့်နေတာနှင့်ဆုံတော့ မျက်လုံးလေး အဝိုင်းသား ...၊

"အရမ်းရဲတင်းပြီး ဟော့ထဲဖြစ်နေတဲ့ မျက်လုံးမျိုး မဟုတ်ဘူး ...၊ ဝတ်စားပုံအရ ကလေးဆန်မှုတွေ ရှိနေသေးတယ် ...၊ အင်း ... ပြောရမယ်ဆိုရင် ..."

"တော်ပြီ ... သွားမယ် ..."

"နေပါဦး ညီရယ် ... နင်ကလည်း ..."

ထဖို့ ပြင်တိုင်း ကေးက ထလိုက်မလာဘဲ လက်ကာ တားဆီးနေကာ

...

"အန်တီသိန်းက နင့်ကို အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ စဉ်းစားနေပြီ ...၊ ငါတို့ အခု ဒီရောက်နေတုန်း မာမိနဲ့ တိုင်ပင်မယ်တဲ့ ...၊ ငါက အဲဒါကြောင့် နင့်ကို သဘောကျတဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲက အကဲခတ်ပေးနေတာ ..."

"ဟ ... ကိုယ့်ကို သဘောကျတိုင်း ယူလိုက်လို့ ရမလား ..."

"နင်က ဘယ်သူ့ကို သဘောကျတယ်ဆိုတာမှ မရှိတာ ..."

"သဘောမကျဘူးဆိုတာ သဘောကျစရာ မတွေ့လို့ ပေါ့ ..."

"ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ... နင်က အားကစားတွေ လုပ် ... ဟိုအကူး ဒီအကူးတွေမှာ နေရာတကာ ခေါင်းဆောင်လိုက် ... ဝင်ပါလိုက် ...၊ ကိုယ့်ကို ခိုက်နေတာတွေနဲ့ ရေလိုက်ငါးလိုက်နေရင်း မသိစိတ်က ပြည့်စုံပြီ ထင်နေတာ ..."

"နင်က ငါ့ကို မိန်းကလေးတွေ ပေါများ ပြီး သာယာနေတယ်လို့ ပြောတာလား ..."

"ဒါကတော့ ..."

"လူကို နှာဘူးလိုလို ... ငပေါလိုလို ..."

"အပြောမခံချင်ရင်လည်း တစ်ယောက်ယောက်ကို ရွေး လိုက်လေ ... တော်ကြာ လူပါး ပုလင်းကွဲရှုတယ်ဆိုတာ မကြားဖူးဘူးလား ...၊ အန်တီသိန်းက သူ့သားလေးတစ်ယောက်တည်း ရှိတာကို မတော်တရော်တွေနဲ့ တွေ့သွားမှာ စိုးရိမ်နေတာ ..."

"အဲဒီတော့ နင်က ငါ့အမေမို့လို့ လား ..."

"နင့်အမေ မဟုတ်ပေမယ့် ငါလည်း အမေပဲလေ ... ငါ့သားဆိုရင် အခု မူကြိုတောင် အပ်လို့ ရနေပြီ ..."

"နင်ရော ... နင့်ယောက်ျားနောက် လိုက်ပြီး ဆေးကုမလို့ ဆို ..."

"အင်း ... ဒါပေမဲ့ ကျောက်ကပ်မကောင်းတဲ့ လူတိုင်း ဆေးကုလို့ ပျောက်တယ်ဆိုတာ မှားပါတယ်ဟာ ... အလဲအလှယ်တွေ လုပ်ဖို့ ဆိုတာလည်း ကျောက်ကပ်အလှူရှင် ရှိဖို့ က ဇာတ်လမ်းတွေထဲမှာ လောက် မလွယ်ဘူးဟာ ..."

အိမ်ထောင်ရေးကနေ ကျန်းမာရေးကို ရောက်သွားပေမယ့် ခဏပဲ ပြောနေပြီး ကေးက မျက်နှာလေး တည်ပစ်လိုက်၏။

"အကယ်၍ ငါ သေသွားခဲ့ရင်တောင် နင့်မိန်းမ သဘောကောင်းမှ ငါ့သားကို နင့်လက်ထဲ ထည့်ခဲ့လို့ ရမှာ ..."

"လျှောက်ပြောနေပြန်ပြီ ... ပေါက်တတ်ကရတွေ ..."

"တကယ်ပြောနေတာ ညီ ... နင့်အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်ဝင်စားပေးရတဲ့ အကြောင်းရင်းက အဲဒါလည်း ပါတယ် ...၊ ငါ့ကိုယ်ငါ သိတယ် ...၊ ငါက သက်တမ်းရှည်ရှည်နေရမှာ မဟုတ်ဘူး ..."

"အေး ... ဒါဆိုရင် နင့်ကလေးကိုပါ ထိန်းတတ်အောင် အသက်ကြီးကြီး လေဒီကြီးတွေပဲ ငါ ရှာတော့မယ် ..."

"ဖြစ်ရလေ ညီ ရယ် ... အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမ ဖြစ်တာနဲ့ ပဲ ကလေးချစ်တတ်မယ်တဲ့ လား ...၊ ဒီမှာ ... ငါက ကလေးထိန်း ငှားချင်တာ မဟုတ်ဘူး ... ကလေးချစ်တတ်မယ့်သူကို လိုချင်တာ ...၊ အဲဒီကောင်မလေးဆို စိတ်ထားကောင်းမယ့်ပုံလေး ... ပြီးတော့ ကလေးစိတ်ရှိတဲ့ လူကမှ ကလေးနဲ့ တည့်တာ ..."

"ဘာလဲ ... မတည့် အတူနေလား ..."

"ဟုတ်တယ် ... ရန်ဖြစ်လေ ချစ်လေပဲ ...၊ ကလေးဆိုတာ အဖော်မ

င်တဲ့ အမျိုးဟ ... ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ပုလဲကို နင်စိတ်ကူးကြည့်လိုက်
ဟာ ... အသက် နည်းနည်း ပိုကြီးပေမယ့် ..."

"တော်ပါတော့ ..."

"တွေ့လား ... ဟိုကောင်မလေးကို ပြောနေတော့ ... နားထောင်လို့
ကောင်းနေတယ် ..."

"နင့် ပုလဲရောင်ကို ကြည့်ပါဦး ...၊ ပုလဲက ဖြစ်သေး ... လူက ဖြူဖပ်
ဖပ် ... အစတည်းက ကိုယ့်ကို ဆရာလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမ ..."

"ဒါကတော့ ‘စီးတဲ့ ရေ ဆည်တဲ့ ကန်သင်း’ လို့ တွက်ကြည့်ရင် ဒီလို
မိန်းမမျိုးက ..."

"ရပြီ ... တော်ပြီ ထ ...၊ နင့်ကို ငါ့အတွက် ဘာဖူးစာဖက်မှ မရှာခိုင်း
ပါနဲ့ လို့ မေမေ့ကို ပြောထားဖို့ သေချာသွားပြီ ..."

သူတို့ နှစ်ယောက် ထသွားတော့ ကေးကို ညီက တံခါးဖွင့်ပေးပြီး
သေချာပြန်ပိတ်ခဲ့ပြီးမှ ဟိုဘက်ကို ရောက်သွားတာ မြင်လျှင် ...

"သူ ချစ်သူရသွားပြီ ... တွေ့လား ..."

"မဟုတ်လောက်ပါဘူး ..."

"မဟုတ်လောက်ပါဘူး ... ပြောတဲ့ အသံက ရေစိုနေတဲ့ တာလပတ်
စကြီးကို နှီးဖျာနဲ့ ရိုက်နေသလိုပါပဲလား ...၊ ဘယ်လိုလဲ ... ဆွေးသွား
တာလား ..."

"မဆွေးပါဘူး ... ငါသူတို့ စကားပြောတာကို သေချာ ထိုင်ကြည့်နေ
တာ ...၊ သူတို့ ငါ့အကြောင်းပဲ ပြောနေတာ ထင်တယ် ..."

"အမလေးနော် ... လိုရာ ဆွဲတွေးတတ်တာတော့ နှစ်ယောက်မရှိဘူး

...တကယ် ..."

ပိုက်က ရယ်ရင်း ဆံပင်းလေးပဲ ဖိသပ်နေကာ ...

"သူငယ်ချင်းလား ... မောင်နှမလား တစ်ခုခု နေမှာ ပါ ... ဒီအမျိုးသမီး စကားပြောနေတဲ့ ပုံက ဖြူစင်တာ သိသာပါတယ် ...၊ ရယ်တာ မောတာ ကြည့်ပါလား ... ပြီးတော့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရှေ့မှာ စားသောက်နေတာ ရှက်ရွံ့ဟန် လုပ်နေတာမှ မဟုတ်ဘဲ ... အားပါးတရပဲ ... ရည်းစားတွေမှာ စားသောက်တာနဲ့ လုံးဝကို မတူတာ ..."

"ဖြစ်စေချင်တာတွေ ... ဖြစ်စေချင်တာတွေ ..."

"ဪ ... တကယ်ပါ ဆိုမှ ..."

ပိုက်ကတော့ စိတ်ဓာတ်ကျတယ်ဆိုတာ မရှိပါ ...၊

ယွန်းမပါလည်း ပြိုင်ကားလေးနဲ့ လျှောက်လိမ့်နေရင်း ဘယ်ဖြစ်ဖြစ် သွားချင်ပြီဆို တစ်ယောက်တည်း ...။

ညီဘက်ကတော့ ပြုံးပြနုတ်ဆက်ရုံတောင် သိပ်ဝတ္တရားမကျေချင်တော့ဘဲ ပိုက် လမ်းပေါ်မှာ တကယ် ဒုက္ခရောက်နေတာတောင်မှ တကယ် မဟုတ်ဘူး ထင်ပြီး ကွေ့ရှောင်သွားဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အထိ ...၊

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

လမ်းပေါ်မှာ ဒုက္ခရောက်နေတုန်း သူ့ကို မြင်လိုက်သဖြင့် ပိုက် ဝမ်းသာအားရ ခေါ်လိုက်မိ သည် ။

သူက လှမ်းကြည့်ပေမယ့် ဆိုင်ကယ်လ်ကို မရပ်ဘဲ ဆက်ထွက်သွားလျှင် ရယ်သံတွေ အားရဝမ်းသာ ထွက်လာကြ၏။

"မင်းကို သူ မကယ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တွေ့ပြီလား ..."

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... နာမည်တစ်ခုခုကို ခေါ်ပြလိုက်တိုင်း ဒါက ကိုယ့်လူတို့ ထင်စရာရှိပေမယ့် ခုလိုဖြစ်ကုန်တော့ အရှက်ကွဲတာပေါ့ ..."

"မင်းကလည်း နိုင်မယ်ထင်ရင်တော့ ဟီးရိုးဝင်လုပ်ချင် လုပ်မှာ ပေါ့ ... အလကား ငကြောက်မို့လို့ ..."

တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောနေကြသည့်မျက်နှာတွေက ဆံပင်တွေက မသတိစရာတွေ ဖြစ်လာတော့ ညှိကြောင့် ခံစားသွားရသည့် စိတ်က ထောင်းခနဲဆို ... ဘာကိုမှ မမြင် ...။

"ကဲဟာ ..."

"အား ..."

ကိုယ့်ရှေ့မှာ ခြေချဲ့၍ ဂိုက်တွေ စတိုင်လ်တွေနဲ့ ရပ်နေသူသည် ပေါင်ကြားကိုအုပ်ရင်း အသံပြာအောင် အော်၏။

"ဟာ ... ကြည့်စမ်း ..."

"အား ..."

လုပ်ချင်ရာ လုပ်ပစ်လိုက်ပြီးမှ ကိုယ့်ဘာသာ လန့်ဖျပ်ကာ ပိုက် ခြေဦးတည့်ရာ စွတ်ပြေးသည် ။

နေ့ ၁ က် မှာ နှစ်ယောက်ပြေးလိုက်လာတာကို သမင်လည်ပြန်လှည့်ကြည့်ကာ လမ်းခွဲလေးမှာ ဘယ်ကို ဆက်ပြေးရမှန်း မသိ ...။

ထိုစဉ် ညှိ ဆိုင်ကယ်လ် ပြန်လှည့်လာတာကို မြင်လိုက်ရ၏။

ကားတစ်စီးစာ လမ်းလေးပေါ်မှာ မာရသွန်ပြေးလိုက်နေသည့် နှစ်ယောက်သည် နောက်ကနေ တည့်တည့်ဝင်တိုက်သည့် ဆိုင်ကယ်လ်ကို

ရှောင်ရင်း အလဲလဲ အကွဲကွဲ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ထိုအခါ မင်းသားတွေလို မထိုးမကြိတ်ရဘဲ ပိုက်ကို ဆိုင်ကယ်လ်ပေါ် တင်၍ အေးဆေး ကယ်တင်နိုင်ခဲ့လေသည် ။

ဒါတောင် ပိုက် ကို ကဲ့ရဲ့ ဝေဖန်လိုက်တာ ရစရာ မရှိ ...၊

"ဒီလိုနေရာကို လာတာ မင်းပုံစံကိုလည်း ပြန်ကြည့်ဦးလေ ..."

အနီရဲ့ရဲ့ ဇာအထူသည် ဒူးအထက်နားထိပဲ ရှိကာ အနီရောင် ရှူးဖိနပ်က နည်းနည်းနောနော အမြင့် မဟုတ် ...၊ ဒါကြီးနဲ့ ပြေးသွားလိုက်တာ လဲများ လဲလိုက်လျှင် ကြည့်ကောင်းဦးမည် ...။

"ဟိုဘက်မှာ ကားပျက်နေတာ တွေ့လိုက်လို့ ငါ ပြန်လှည့်လာတာ ..."

"ရှင်ကရော ဒီလောက်တောင် လူကို ရက်စက်ရသလား ...၊ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအနေကို နည်းနည်းပါးပါးလေးတောင် အကဲမခတ်ဘူး ..."

"ပြောလို့ ရမလား ... မင်း အကွက်ရွှေ့နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာကို ..."

"ဒါဆိုလည်း ထားလိုက်ပါလား ...၊ အဲဒီကားစုတ်ကိုရော ပိုက်ရဲ့ ကားလို့ ဘာဖြစ်လို့ ထင်တာလဲ ..."

"အင်း ... အဲဒါလည်း ဖြစ်နိုင်လားလို့ ဆင်းကြည့်သေးတယ် ...၊ ကားထဲမှာ မင်း ကိုင်နေကျ ထီးကို မြင်လို့ ..."

"ဒီက ကိုင်နေကျကို သူ သိနေတယ် ဟုတ်လား ..."

"မမြင်ချင်မှ အဆုံးပဲဟာ ..."

"ဒါပေမဲ့ ပိုက်က ထီးမှ မဆောင်းတာ ..."

"မေးခွန်းတွေ မေးပြီး အလစ်အငိုက်ဖမ်းဖို့ စိတ်မကူးနဲ့ ဆရာမ ...၊
ခင်ဗျားရဲ့ အသွားအလာတွေ နည်းနည်း ဆင်ခြင် ..."

"ပိုက်က ဘာတွေလုပ်နေလို့ လဲ ..."

"လုပ်လား မလုပ်လား ခု ဖြစ်တာကို ကြည့် ...၊ မင်း ကင်းမောင်မောင်
ခင်ရဲ့ မွေးနေ့ သွားမလို့ မို့လား ..."

"ဟင် ... သူ သိတယ် ..."

ပိုက် တကယ် အံ့သြသွားတာ ဖြစ်သည်။ ။

ကင်းမောင်မောင်က တက္ကသိုလ်မှာ တုန်းက သူ့နယ်ပယ်နဲ့ သူတော့
ပေါ်လွင်ခဲ့သူပါ။

ပိုက်ကိုလည်း ကြိုးစားခဲ့ဖူးသည်။ ပိုဆိုးတာက သူနဲ့ ပိုက် ခင်ခင်မင်
မင်လည်း ရှိခဲ့သေးသည်။ ချစ်ပါ ကြိုက်ပါ ဖြစ်လာကာမှ ပိုက်က ခေါင်း
ခါခဲ့၏။

"ဆောရီးပဲ ကင်း ... ရှင်က ကင်းမောင်မောင် ဆိုတဲ့ အတိုင်း တက
ယ့် ရုပ်ရှိ ရေလျှံပါ ...၊ ပိုက်ကို မဟုတ်ရင်လည်း တခြား ချစ်မယ့် မိန်းက
လေးတွေ အများကြီးရှိမှာ ပဲ ...၊ ပိုက်ကတော့ ကိုယ်က အချစ်ဦးဖြစ်သ
လို ကိုယ့်ကို အချစ်ဦးဖြစ်မယ့်သူကိုပဲ အလိုရှိတာ" လို့ ...၊

ကိုယ်တိုင် ငြင်းခဲ့ပြီးမှ သူ နောက်ထပ်တွဲနေသည့် တစ်ယောက်ကို
ပြန်ရှာပြီး ချဉ်းကပ်ရဖို့ ဖြစ်လာသည်။ ။

ထိုသူမက အနည်းငယ်ချို့တဲ့ သူမို့ သူမကိုချိန်းပြီး အတူတူ သွားကြ
ဖို့ စီစဉ်ဖြစ်လိုက်တော့ ပိုက် ဒီလိုလမ်းတွေထဲကို ရောက်လာခဲ့ရလေသ
ည်။ ။

ပိုက် အကြာကြီး စဉ်းစားနေတာကို ဆိုင်ကယ်လ်မောင်းနေရင်း သူ
ကလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် တိတ်နေပေး၏။

ပြီးမှ လမ်းဘေးမှာ စက်သပ် ခြေထောက်ရပ်ကာ ...

"ကဲ ... ဆင်းတော့ ..."

"ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့ ဒီထိ တစ်ခါတည်း မောင်းလာတာလဲ ...၊
ကားက ကျန်ခဲ့ပြီ ..."

"လူမကျန်ခဲ့တာကို ကျေးဇူးတင် ...၊ မွေးနေ့ အချိန်မီသွားရဖို့
လုံးပမ်းရင်း လူလုံးပျောက် မှာ တော့ ထည့်မတွက်ဘူး ..."

သူချည်းပဲ ပြောနေတော့ ပိုက် စိတ်တိုသွားမိသည် ။

"အဲဒီမွေးနေ့ကို အသည်းအသန်သွားဖို့ ကြိုးစားနေတာ ဘာဖြစ်လို့
လို့ ထင်လို့ လဲ ..."

ဆိုင်ကယ်လ်ကို ပြန်ခေါက်ကွေ့လိုက်ရင်း ညီက ပခုံးတွန့်ကာ ...

"ကင်းမောင်မောင် ဆီကို သွားချင်လွန်းလို့ နေမှာ ပေါ့ ...၊ ဟိုက မဖိ
တ်တော့ ဖိတ်ခံရတဲ့ လူနဲ့ ကပ်လိုက်ဖို့ ..."

"ဟုတ်တယ် ...၊ ဒါပေမဲ့ ကင်းမောင်မောင်ဆီ သွားချင်တာ မဟုတ်
ဘူး ... ရှင် အဲဒီကို ရောက်လာမှာ ကို သိလို့ ..."

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ ... ကိုယ့်ကောင်မလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးစေချင်
လို့ လား ..."

သူ တမင်ပြောလိုက်တာလို့ စိတ်က ခံစားမိလိုက်ပေမယ့် ပူတော့ ပူ
လောင်သွားမိ၏။

ထို့ကြောင့် ...

"ဟုတ်တယ် ... ပိုက် အဲဒီက စောင့်နေမယ် ...၊ မိတ်ဆက်ပေး ..."

ပိုက် တကယ်ကို မရောက်ရောက်အောင် သွားခဲ့သည်။ ။

ကားတစ်စီးပျက်တော့ နောက်တစ်စီး ထပ်ယူပြီး နွေယုယ ဆိုသည့် မိန်းကလေးကို ပါအောင် ခေါ်ခဲ့သည်။ ။

သူမက ကင်းမောင်မောင်ရဲ့ မွေးနေ့ကိုတော့ စူပါဆလွန်းလေးနဲ့ မသွားချင်တာမို့ ပိုက်ရဲ့ ကားနဲ့ ပဲ လိုလိုလားလား ပါလာခဲ့၏။

"အခုကားက ပိုကောင်းသွားပြီ သိလား ...၊ စိတ်က အရင်လိုနေတာနဲ့ အိမ်မှာ အဆင်သင့် ရှိနေတဲ့ ကားနဲ့ ယုယ ဆီကို လာတာ ...၊ အဲဒီကားလေး လမ်းမှာ ပျက်သွားလို့ ဝပ်ခ်ရှော့ကို သွားဆွဲခိုင်းလိုက်ရတယ် ...၊ အိမ်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်သွားမှ ဦးဦး ပြန်လာတာနဲ့ တိုးပြီး ဒီကားပါလာတာလေ ...၊ ကံကောင်းတာလား ကံဆိုးတာလားတော့ မသိဘူး ...၊ လူကို သေချင်စေကို နံသွားတာပဲ ..."

"ဟုတ်လား ... ယုယတို့ အိမ်နားနီးနေရင် ဖုန်းဆက်လိုက် ... ပြီးရော ..."

"ဖုန်းမဆက်ချင်တော့တာနဲ့ အိမ်မေးပြီး ကိုယ့်ဘာသာ လာခေါ်မယ်လို့ ရွှေဉာဏ်တော် စူးမိတာပါ ဆို ... ခြေထောက်နဲ့ ဆင်းလျှောက်လာတာ ... ရပ်ကွက်ထဲတောင် မဝင်ရသေးဘူး ..."

ပြန်ပြောပြတော့ ရယ်စရာ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ။

တကယ့်အဖြစ်က လူကို ဘဝပျက်ကိန်းကြုံခဲ့ရတာမို့ အသက်ရှူဖို့ မေ့လောက်အောင် ပြေးခဲ့ရတာ လူမသိလိုက် ...။

ညီ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းကိုတော့ ပိုက်က ချန်လှပ်ထားခဲ့ပြီး သိပ်မရင်းနှီးသည့် ယုယနှင့် စကားတွေပြောနေရင်း ရင်းနှီးဖို့ ကြိုးစားနေရသ

ည် ။

နွေယုယ ဆိုတာက သူတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တော့ ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ရင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တက္ကစီ နှစ်စီး သုံးစီးထောင်၍ တစ်အိမ်လုံး စီးပွားရေးက ဒါပဲဖြစ်ကာ အမေက ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်သည် ။

ကင်းမောင်မောင်ကို တော်တော် အထင်ကြီး မြတ်နိုးပုံလည်း ရှိကာ ...

"ကင်းနဲ့ ငါ့ကို သူငယ်ချင်းတွေကတောင် သိပ်မနာလိုကြဘူး သိလား ... ပြောရရင်တော့ဟာ ငါတို့ သူငယ်ချင်းငါးယောက် ရှိတယ် ...၊ ငါက လွဲရင် တောဆိုလည်း တောမို့ အားလုံး လူချမ်းသာတွေချည်းပဲ ...၊ ကင်းက သူတို့ ကိုကျော်ပြီး ငါ့ကို စိတ်မကူးဘူးလို့ ထင်တာပေါ့နော် ..."

"ဟုတ်လား ... သူငယ်ချင်းချင်းတွေပဲဟယ် ..."

ပိုက် အံ့ဩတာက ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေဆို ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ ...၊

ဒါပေမဲ့ ပိုက်မှာ လည်း ယုယလို သူငယ်ချင်းတွေ လေးယောက် ငါးယောက်ရှိခဲ့တာ မဟုတ်တော့ လူများ လို့ စကားများ တယ်ပဲ ပြောရမလား ...၊

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယုယ မျက်နှာလေးက မာန်အပြည့်နှင့် ပြုံးကြည်နေခဲ့၏။ မွေးနေ့ပွဲရောက်တော့ ပိုပြီး ကျေနပ်နေပုံ ဖြစ်သွားခဲ့သည် ။

မွေးနေ့စားပွဲတွေ ပြင်ဆင်ထားပုံက အင်းယားလိတ်ခံမြက်ခင်းပြင်မှာ ထက် ပိုလှနေသည် ။ မိုးချုပ်စပေမယ့် မီးရောင်စုံတွေက လင်းလက်နေပြီ ဖြစ်၏။

"ပိုက်က ကင်းနဲ့ မေဂျာတူတယ်မို့လား ... ဘာဖြစ်လို့ မခင်ကြတာလဲ ..."

"ခင်တယ် မခင်ဘူးလည်း မဟုတ်ပါဘူး ... ပြီးပြရယ်ပြတော့ ရှိကြတာပေါ့၊ အခုက ဒီမွေးနေ့ကို တက်လာမယ့် တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ချင်တာနဲ့ လေ ...၊ အဟွန်း ... မွေးနေ့ရှင်က မဖိတ်ဘဲ လာရတာ ကြောင်တော့ ကြောင်သား ..."

"အို ... ဘာဖြစ်လို့ ကြောင်ရမလဲ ...၊ တို့ ခေါ်လာတဲ့ လူပဲဟာ ...၊ ကင်းနဲ့ ပိုရင်းနှီးသွားအောင် မိတ်ဆက်ပေးဦးမယ် မပူနဲ့ ..."

မပူနဲ့ ဆိုကာမှ ပူရမှန်း သိလာသည်။ ။

ကင်းနဲ့ တွေ့ရင် ကင်းရဲ့ ဆက်ဆံရေးက မင်သေသေ ရှိပါ့မလား ...၊ ကိုယ့်ရဲ့ လာရင်းကို မသိဘဲနဲ့ သူ မဖိတ်ဘဲ လာတယ်ဆိုပြီး အထင်မြင်သေးတာမျိုးက ကိစ္စမရှိ ...၊

ဒီပွဲကို ညီ ရောက်လာတာနှင့် သူ သဘောပေါက်သွားလိမ့်မည်။ ဒီလို မဟုတ်ဘဲ ဟိုတုန်းက ရင်းနှီးခဲ့တာတွေကို ခနိုးခနဲ့ တွေ့ လျှောက်ပြောနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ...။

တွေးမိတော့ ဒိန်းခနဲ ဆောင့်ခုန်သွားသည့် ရင်ဘတ်တစ်ခြမ်းက 'အဲဒါ မှတ်ထား' လို့ ပြောသွားသေးသလိုလို ...၊

ဒါပေမဲ့ မဖြစ်လောက်ပါဘူးလို့ ဖြေတွေးရင်း သက်ပြင်းချမိ၏။

သူ ယုယကို ချစ်လို့ ရွေးချယ်ခဲ့တာပဲ ...၊ သူ့ချစ်သူ ရှေ့မှာ ဒါတွေ ပြောနေတော့ ဘာအမြတ် ရမှာ မှီလဲ ...၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်ပုံစံကို ပြန်ငုံကြည့်မိသည်။ ။

အိမ်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်သွားတော့ ဒေါက်ဖိနပ် နဲ့ တဲ့ တဲ့ ဖြစ်သွားသဖြင့် ဆင်စွယ်ရောင် ခပ်လင်းလင်းလေး ပြန်လဲပြီး ဖိနပ်ပါ လဲစီးခဲ့သည်။ ။

ထွက်လာကာစကလို အနီရဲရဲ ပြောင်ပြောင်လက်လက်ကြီး မဟုတ်
တော့သဖြင့် နောက်ထပ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားခဲ့၏။

"နင့်လူ မလာသေးဘူးလား ... ကင်းရောက်လာရင် မိတ်ဆက်ပေးရ
အောင်လို့ ..."

ယုယက ခပ်ကြွားကြွားလေး ပြောရင်း ကိုယ့်လူကို မမျှော်ဘဲ ပိုက်
မျှော်နေသည့်လူကို ဝိုင်းမျှော်၏။ ကင်းက ထွက် လာပြီဆိုတည်းက
အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံနှင့် ထင်းနေသည် ။

ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းထက် မိန်းကလေးတွေ ပိုများ နေကာ
ယုယကို မမြင်တာလား ... မြင်ပေမယ့် ဒီဘက် မလာနိုင်သေးတာလား
မသိ ...၊

ဒီကိုတော့ ရောက်မလာခဲ့ပေ ...၊

"ငါ စိတ်မရှည်တော့ဘူး ... သွားဆွဲထုတ်ခဲ့မယ် ..."

"သူ့မိဘတွေလည်း ရှိတယ်မို့လား ယုယရယ် ... ခဏတော့ စောင့်လို
က်ပါဦး ...၊ ဒီမှာ စားစရာတွေ ပက်လက်ကြီးနဲ့ ..."

"ဟေ့အေး ... ငါ့လိုမိန်းမကို သူ ဒီလိုပစ်ထားလို့ ဘယ်ရမလဲ ..."

ယုယရဲ့ မာနစကားကြောင့် ပိုက် မျက်လုံးပြူးသွားသည် ။ သူမသည်
ခါးလောက်ရှည်သည့် ဆံပင်တွေကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ လွင့်ခနဲ ဖွာထွက်
သွားအောင် ခါပစ်လိုက်ပြီး အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ နှုတ်ဆက်ရယ်မော
နေသည့် ကင်းမောင်မောင်တို့ ရှိရာ ထသွား၏။

ပိုက် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့ပေ ...၊ ယုယရဲ့ ဒီလို မာန်မာနတွေက
ကင်းမောင်မောင် တစ်ခုခု စကားအမှား ပြောလိုက်လို့ သူမ ညာခဲ့မိတာ
ကို သိသွားရင် လွယ်ပါ့မလား ...၊

စိတ်တွေက ချမ်းသာရာရဖို့ တွေးမိလိုက် ... ပူပူလောင်လောင် ထပြ
စ်လိုက်နှင့် သူမ ဒီနေရာမှ ညီ မလာခင် ခဏတော့ ရှောင်နေဖို့ စိတ်ကူး
တွေလည်း ဖြစ်လာ၏။

သို့သော် ကင်းမောင်မောင်သည် ဒီဘက်ကို လှမ်းမြင်သွားခဲ့၏။ သူ
ဆီကို သွားနေသည့် ယုယရယ် ... ပိုက်ရယ်က မျဉ်းဖြောင့်ကျနေကာ ကို
ယ့်ကို မြင်သွားတာလား ...၊ ယုယကိုပဲ မြင်တာလား ...၊ သေချာမသိနိုင်
ခင် ပိုက် မျက်နှာလွှဲနေလိုက်မိသည် ။

ဆိုးရွားသည့်အခြေအနေ တစ်ခုခု ဖြစ်တော့မည်ဆိုတာ ရင်ခုန်သံ
တွေက သတိပေးလာ ကြသဖြင့် ပိုက် ထိုနေရာမှ ခွာဖို့ ချက်ချင်း ဆုံးဖြ
တ်၏။ ဒါပေမဲ့ ...

"ပိုက် ..."

ဟင် ...

ပိုက် ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်မိကာ မျက်လုံးလေးတွေပါ ဝိုင်းနေ၏။
ကြည့်လိုက်တော့ ယုယက ကင်းရဲ့ နောက်မှ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်
လာနေလျက် ...

သွားပါပြီ ...၊ တကယ် အားလုံး သွားပြီ ...၊

အခြေအနေသည် ယုယကို ကျော်၍ ကင်းမောင်မောင် သူမဆီ ရော
က်လာခဲ့သည် ဆိုတာ ရှင်းနေပြီမို့ ...

"ဆောရီးပါ ပိုက်ရယ် ... မင်း လာမယ်မှန်း သိရင် ကိုယ် ထွက်စောင့်
နေမှာ ပေါ့ ...၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ထိုင်နေတာလဲ
...၊ ကိုယ့်မှာ မင်းလောက် ရင်းနှီးတဲ့ သူ မင်းပဲရှိတာ သိရဲ့ သားနဲ့ ..."

"ဟုတ်လား ... ရှင်တို့ က ဒီလိုလား ..."

"ယုယ ... မဟုတ်ဘူး ..."

ပိုက် မျက်နှာလေး ပျက်နေသလောက် ကင်းမောင်မောင်က အရွတ် ဆန်ချင်သည့်မျက်နှာနှင့် တစ်ချက်မှ အပြုံးမပျက်ပေ ...။

ယုယက ပိုမို ဆိုးရွာနေကာ ...

"ပိုက် ... နင်က ... နင်က ... ငါ့ကို အဲဒီလိုချိုးချင်လို့ တကူးတက လာကြိုးစားခဲ့တာပေါ့ ... ဟုတ်လား ..."

"မဟုတ်ပါဘူး ယုယရယ် ... ငါ ... ငါ ... နင့်ကို ပြောခဲ့သားပဲ ...၊ ငါ ကိစ္စက ..."

"တော် ... တော် ...၊ ကဲဟာ ..."

"ဟေ့ ... မလုပ်နဲ့ ..."

ယုယ တအားလွှဲရိုက်လိုက်သည့် လက်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖမ်းဆွဲထားလိုက်၏။

ထိုသူကို အားလုံး တအံ့တဩ လှည့်ကြည့်ကြပေမယ့် ကင်းမောင် မောင် ကြည့်ပုံက ဘာမှ မထူးခြားသလို ခပ်မဲ့မဲ့ လှောင်ပြီးနှင့် ...

"စာဆိုညီ ..."

ညီလို့ တရင်းတနှီးခေါ်နေကျ သူငယ်ချင်းက 'စာဆိုညီ' ဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ ကင်းမောင်မောင် နှုတ်ဖျားမှ ပိုပိုသာသာ ထွက်ကျလာခဲ့သော စောစောက ပိုက်ကို ကြိုဆိုခြင်းတွေက ငြိုးချက်နှင့် ထိုးနှက်ခဲ့တာမှန်း ပေါ်လွင်ခဲ့၏။

ညီကြောင့် ပိုက် ဒီကိုရောက်လာခဲ့မှန်း သိလိုက်သဖြင့် စိတ်တိုသွားခဲ့ သည် ။ ညီ ဒီနေရာထိ ရောက် လာပြီး ခုလို မင်းသားဝင်လုပ်တာကိုလ

ညင်း မကျေနပ် ...။

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ စာဆိုညီ ... သူတို့ ချင်း ရှင်းနေကြတာ မျှမျှတတပဲ ..."

"ဘာ မျှတတာလဲ ကင်း ..."

ညီက ယုယ လက်ကိုတွန်းလွှတ်လိုက်ပြီး ပိုက် ရှေ့ကနေ ဝင်ရပ်လိုက်၏။

ဝိုင်းကြည့်နေကြသည့် လူငယ်တွေကြားထဲ ကင်းရဲ့ မိဘတွေ ရောက်လာကြကာ ...

"ဟဲ့ ... သားသားတို့ ဘာဖြစ်ကြတာလဲကွယ် ... ကိုယ့်သူငယ်ချင်း မွေးနေ့မှာ ဆင်ခြင်ပေးဖို့ တော့ နားလည်ပါ ...၊ သားကို ခေါ်သွားကြစမ်း လူလေးတို့ ..."

ညီက ပိုက် လက်ကို ဆွဲ၍ နောက်တစ်လှမ်း ထပ်ဆုတ်သည် ။ ကင်း မောင်မောင်က ရှေ့ကို တစ်လှမ်း ထပ်တိုး၍ ...

"မင်းတို့ နှစ်ယောက် ငါ့ရှေ့မှာ ရူးကြောင်မူးကြောင် လာပြီး ခြေမရှုပ်နဲ့ ..."

မွေးနေ့က နှင်ထုတ်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည် ။ ညီ မျက်နှာ နီရဲနေကာ ပိုက် မျက်နှာလေး ငုံ့နေ၏။

"ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်တာလဲ ..."

"သမီးက သား သူငယ်ချင်းလား ..."

"ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဖြစ်ရမယ့်နေရာလားကွယ် ... မင်း ဒီလောက်တောင် နားမလည် ဘူးလား ..."

ကင်းမောင်မောင်၏ မိဘနှစ်ပါးက ယုယကိုလည်း ချမ်းသာမပေးခဲ့
ပေ ...၊ ပိုက်ကို ညီက ဆွဲခေါ်ထုတ်သွားပေမယ့် ယုယ ဒီတိုင်း ထွက်သွား
ခဲ့ရသည်။ ။

မွေးနေ့က ပြီးဆုံးခဲ့ပေမယ့် ညီနဲ့ ပိုက်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းက ထိုညမှ စခဲ့
လေသည်။ ။
